

Dosarul nr. 2ra-1592/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. D. Tricolici)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, A. Malfi, I. Dutca)

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Elena Bargan, reprezentată de avocatul Lilia Trohin

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Bargan, reprezentată de avocatul Lilia Trohin împotriva lui Vladimir Cotovici și Băncii Comerciale „Moldova Agroindbank” Societate pe Acțiuni cu privire la declararea nulității contractului de fidejusiune și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Elena Bargan, reprezentată de avocatul Lilia Trohin și menținută hotărârea din 4 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 21 ianuarie 2020, Elena Bargan, reprezentată de avocatul Lilia Trohin a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Cotovici și BC „Moldova Agroindbank” SA cu privire la declararea nulității contractului de fidejusiune și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în anul 2017, a făcut cunoștință cu pârâtul Vladimir Cotovici, ulterior au locuit în concubinaj, iar drept rezultat al relației lor, la XXXXX, s-a născut fiica XXXXX.

A menționat că pârâtul a venit cu rugămintea de a-l ajuta și anume de a lua un credit de la bancă, însă a omis să îi comunice că ea urmează să restituie suma acordată cu împrumut și nici BC „Moldova Agroindbank” SA nu i-a explicat care sunt obligațiile sale în urma semnării contractului de fidejusiune.

Astfel, pârâtul a asigurat-o că semnătura ei la bancă este necesară în vederea prezentării sale în fața băncii ca fiind o persoană serioasă.

A evidențiat că, nefiind informată ce presupune în sine contractul de fidejusiune, i-au fost puse în față niște acte, fiindu-i arătat doar unde trebuie să

semneze, iar după primirea mijloacelor financiare, Vladimir Cotovici și-a schimbat comportamentul, nu mai răspundea la apelurile ei telefonice și nici nu și-a mai vizitat copilul.

Ulterior, dânsa a aflat că pârâtul concubinează cu o altă femeie, cu care are un copil minor.

La 25 octombrie 2019, a fost telefonată de către reprezentanții BC „Moldova Agroindbank” SA, fiind anunțată că are o datorie față de bancă care urmează a fi achită, iar prezentându-se la bancă, a fost informată că a garantat restituirea împrumutului prin contractul de fidejusiune și acum este obligată să achite datoria acumulată împreună cu dobânda și penalitatea.

La semnarea contractului de fidejusiune, i-a fost explicat că semnătura este necesară pentru semnarea anchetelor și formularelor în conformitate cu regulamentul băncii, însă nu i-a fost explicat că printre actele propuse spre semnare a fost inclus și contractul de fidejusiune nr. S180868/864-b din 27 noiembrie 2018 și ce presupune acesta, astfel încât a fost înșelată pentru a-l semna, iar despre existența acestui contract nu a cunoscut până la apelurile telefonice din partea băncii.

A relatat că a informat banca despre faptul că nu cunoștea despre contractul de fidejusiune și că nu deținea un exemplar al contractului menționat, solicitând eliberarea unei copii certificate atât a contractului de credit, cât și a contractului de fidejusiune, care ulterior i-au fost expediate.

A afirmat că colaboratorii BC „Moldova Agroindbank” SA cunoșteau că dânsa nu putea înțelege sensul contractului de fidejusiune, întrucât nu intenționa să semneze un astfel de contract, nu are studii juridice sau superioare, nu a terminat o facultate, având doar studii medii generale, iar de la rudele lui Vladimir Cotovici, a aflat că acesta are mai multe credite luate de la diferite bănci despre care ea nu a știut.

La fel, a menționat că, ulterior, a fost contactată de mai multe organizații de microfinanțare care îl căutau pe Vladimir Cotovici.

A considerat că prin aceste acțiuni a fost indusă în eroare atât de către Vladimir Cotovici, cât și de reprezentanții BC „Moldova Agroindbank” SA.

Astfel, a expediat în adresa lui Vladimir Cotovici o notificare, prin care a propus rezilierea benevolă a contractului de fidejusiune, însă, nu a primit niciun răspuns, iar BC „Moldova Agroindbank” SA a refuzat să satisfacă solicitările înaintate prin notificare.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 6, 16, 39, 166-167 CPC, art. 327, 341 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, declararea nulității contractului de fidejusiune nr. S180868/864-b din 27 noiembrie 2018 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 4 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Elena Bargan, reprezentată de avocatul Lilia Trohin și menținută hotărârea primei instanțe.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au considerat neîntemeiate argumentele invocate de Elena Bargan precum că a fost

indusă în eroare de către Vladimir Cotovici și BC „Moldova Agroindbank” SA prin mijloace dolosive și viclene, pentru a o determina să încheie contractul de fidejusiune și anume nefiindu-i explicată însemnătatea și efectele semnării contractului respectiv, iar prin semnarea acestuia ultima nu și-a asumat obligația de a restitui creditul în locul debitorului Vladimir Cotovici, în cazul în care debitorul se eschivează de la onorarea obligațiilor asumate prin contractul de credit, or apelanta/reclamantă nu a prezentat probe pertinente și concludente în acest sens.

Prima instanță și instanța de apel au apreciat critic alegațiile Elenei Bargan în sensul că nu i-au fost explicate condițiile contractului și obligațiile asumate, deoarece înainte de a semna contractul de fidejusiune din 27 noiembrie 2018, a avut posibilitate de a studia conținutul și condițiile acestuia.

Prin urmare, Elena Bargan nu poate invoca semnarea contractului de fidejusiune ca fiind determinată de comportamentul dolosiv sau viclean al uneia din părți, argumentele acesteia fiind declarative, nefiind constatate temeuri de declarare a nulității contractului de fidejusiune.

La 3 septembrie 2021, Elena Bargan, reprezentată de avocatul Lilia Trohin a declarat recurs împotriva deciziei din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, rejudecarea cauzei cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, considerându-le neîntemeiate și ilegale.

Având în vedere prevederile art. 216, 218, 228 Cod civil (în redacția de până la 1 martie 2019), a considerat că a fost indusă în eroare, prin mijloace dolosive pentru a fi determinată să încheie contractul de fidejusiune a cărui anulare solicită, or atât Vladimir Cotovici, cât și BC „Moldova Agroindbank” SA au avut intenția de a o induce în eroare și a ascunde adevărul și ceea ce presupune un contract de fidejusiune.

Criticile aduse împotriva soluției emise de prima instanță și instanța de apel, le fundamentează pe temeiul prevăzut de art. 432 alin. (2) lit. a) și c) CPC, pentru neaplicarea legii ce urma a fi aplicată și interpretarea eronată a legii.

Nici prima instanță și nici instanța de apel nu au reținut că Vladimir Cotovici are mai multe împrumuturi bănești la diferite bănci, în care nu își asumă obligațiile de a restitui împrumuturile.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au luat în calcul probele anexate și argumentele invocate de ea, au interpretat eronat prevederile legale, ceea ce a dus la emiterea unei hotărâri contrare legii.

La 22 septembrie 2021, în adresa lui Vladimir Cotovici și BC „Moldova Agroindbank” SA a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Elena Bargan, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 157), fiind recepționată de BC „Moldova Agroindbank” SA la 28 septembrie 2021 și de Vladimir Cotovici la 30 septembrie 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 159-160).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la 19 iulie 2021 adresa electronică a reprezentantului recurente, avocatului Lilia Trohin, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 141).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 3 septembrie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Elena Bargan, reprezentată de avocatul Lilia Trohin, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Elena Bargan, reprezentată de avocatul Lilia Trohin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Elena Bargan, reprezentată de avocatul Lilia Trohin urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Elena Bargan, reprezentată de avocatul Lilia Trohin.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic